ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
יסלח לה כי הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש
ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
נפשה ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו
נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו ואם
ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
ויהוה יסלח לה ונדר אלמנה וגרושה כל אשר
אסרה על נפשה יקום עליה ואם בית אישה נדרה
או אסרה אסר על נפשה בשבעה ושמע אישה
והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח
לה כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו ואם החרש יחריש לה
אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש
לה ביום שמעו ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו
ונשא את עונה אלה החקים אשר ציוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה
בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני ישראל
מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך וידבר משה
אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
על מדין לתת נקמת יהוה במדין אלף למטה אלף
למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי
צבא וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
וחצוצרות התרועה בידו ויצבאו על מדין כאשר
צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת
חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן
בעור הרגו בחרב וישבו בני ישראל את נשי מדין
ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת
כל חילם בזזו ואת כל עריהם במושבתם ואת כל
טירתם שרפו באש ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח באדם ובבהמה ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת
המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב
אשר על ירדן ירחו ויצאו משה